

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 47/01-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júna 2001 predbežne prerokoval podnet J. P., bytom K., zastúpeného advokátom JUDr. R. Ž., K., vo veci porušenia jeho základného práva na súdne konanie bez zbytočných prieťahov postupom Okresného súdu Košice I v súdnych konaniach sp. zn. 12 C 244/00 a 15 C 279/00 a takto

r o z h o d o l :

Podnet J. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnený.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 22. mája 2001 doručené podanie J. P. (ďalej len „navrhovateľ“), bytom K., označené ako „Návrh na zahájenie konania o určenie porušenia práva na súdnu ochranu z dôvodu prieťahov (liknavosti) v súdnom konaní“.

Nakoľko podanie navrhovateľa nespĺňalo zákonom predpísané náležitosti podľa § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), navrhovateľ k nemu nepripojil sťažnosť na

prieťahy v označených súdnych konaniach pred Okresným súdom Košice I a ani splnomocnenie na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom, ústavný súd ho 4. júna 2001 vyzval, aby v stanovenej lehote tieto nedostatky odstránil, a súčasne ho poučil, že v opačnom prípade bude jeho podnet odmietnutý. Hoci v stanovenej lehote navrhovateľ ústavnému súdu zaslal splnomocnenie na svoje zastupovanie advokátom, splnenie ďalšej podmienky konania o podnete, t. j. podanie sťažnosti na prieťahy v označených súdnych konaniach podľa § 17 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“) na orgán štátnej správy súdov pri Okresnom súde Košice I, nepreukázal. V tejto súvislosti argumentoval tým, že o odstránenie prieťahov v označených súdnych konaniach požiadal prostredníctvom svojho advokáta priamo „pojednávajúcu sudkyňu“ a po jej oznámení, že mu nemôže garantovať skorší termín pojednávania ako marec 2001, „som nevidel východisko v podaní sťažnosti na predmetný súd“.

Ústavný súd podnet navrhovateľa predbežne prerokoval na svojom neverejnom zasadnutí a po zistení, že v stanovenej lehote nesplnil jednu z podmienok konania o podnete namietajúcom zbytočné prieťahy v súdnom konaní, t. j. vyčerpanie sťažnosti na prieťahy v konaní podľa § 17 zákona o štátnej správe súdov, a v súlade so svojou doterajšou judikatúrou [ktorá vyčerpanie tohto právneho prostriedku nápravy považuje za nevyhnutnú podmienku takéhoto konania (I. ÚS 34/98, II. ÚS 121/95 až II. ÚS 123/95, I. ÚS 16/99, I. ÚS 21/99)], ho odmietol ako zjavne neopodstatnený.